

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620203172
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6620203172.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobkyne: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., so sídlom Terézie Vansovej 446/8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 796 306 proti žalovanému: B. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX/XXX, XXX XX E., zastúpený advokátom JUDr. Róbertom Lakatošom, so sídlom Daxnerova 5, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 51 179 237, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/21/2020 - 569 zo dňa 03. 04. 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd napadnutým rozsudkom vyporiadal rozvodom zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal úver „Flexihypotéka na refinancovanie“ registračné číslo 001/206873/15-002/000 zo dňa 16.04.2015 v zostatkovej výške -23.965,32 € a pôžičku Master Card World z VÚB, a.s. na základe žiadosti č. 001049341010715 zo dňa 01.07.2015 v zostatkovej výške -2.534,97 € (výrok I.).

1.2. Do výlučného vlastníctva žalovaného okresný súd prikázal: puškohľad značky NIKO Stirling v zostatkovej cene 75,- €, puzdro na zbraň v zostatkovej cene 10,- €, skriňa na zbrane v zostatkovej cene 100,- € a ďalej zostatok na účte vedenom vo F., A., číslo účtu B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške +0,13 € a zostatok na účte vedenom vo F., A., číslo účtu B. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške +0,08 € (výrok II.).

1.3. Okresný súd uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť zostatok úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ registračné číslo 001/206873/15-002/000 zo dňa 16.04.2015, ktorý ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode bol v zostatkovej výške -23.965,32 € a pôžičku z platobnej karty Master Card World z VÚB, a.s. na základe žiadosti č. 001049341010715 zo dňa 01.07.2015, ktorý záväzok bol ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode v zostatkovej výške -2.534,97 € (výrok III.).

1.4. Žalovanému uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.963,75 EUR v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

2. Okresný súd vychádzal z toho, že manželstvo strán sporu, uzavreté dňa 06. 10. 2006 v Rimavskej Sobote, bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8P/31/2017 zo dňa 12. 07. 2017, právoplatné 24. 07. 2017. Z manželstva pochádzajú tri maloleté deti, rok nar. XXXX, XXXX a XXXX,

zverené rozvodovým rozsudkom do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovanému otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné po 100€ (spolu v sume 300 €).

3.1. Okresný súd predošlým rozsudkom zo dňa 08. 11. 2021 žalobu zamietol, pretože strany sporu žiadne aktíva v čase rozvodu manželstva nevlastnili a pri neexistencii aktív nie je možné pasíva započítať a tieto vyporiadať. Vyporiadanie iba pasív by nemalo význam, lebo bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov. Inak sa na vyporiadanie pohľadávok a dlhov medzi bývalými manželmi použije tá istá právna úprava ako pre vyporiadanie aktív patriacich do BSM.

3.2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd Banská Bystrica uznesením 16Co/4/2022 z 28. 09. 2022 rozsudok zamietajúci žalobu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pretože okresný súd nesprávne posudzoval potrebu vyporiadania záväzkov, ktoré vznikli za trvania BSM a ktoré existovali ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie záväzkov sa síce netýka práva veriteľov, ale znamená zmenu právnych vzťahov medzi bývalými manželmi ako dlžníkmi voči ich spoločnému veriteľovi. Bývalí manželia preukazujú právny záujem na vyporiadaní spoločných dlhov a toto vyporiadanie má význam aj pre uplatnenie regresu jedného z dlžníkov zo spoločného záväzku podľa § 511ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu treba prihliadnuť aj na úhrady dlhu jedným z bývalých manželov po zániku BSM. Ak žalobkyňa preukazuje, že po zániku BSM plnila výlučne zo svojich prostriedkov, má právo na náhradu podľa zásad pre vyporiadanie BSM uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka a táto skutočnosť sa uvedie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť určitú peňažnú sumu na vyrovnanie vyporiadacích podielov.

3.3.1. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí ďalej uviedol, že v prípade prikázania spoločného dlhu jednému z bývalých manželov dôjde k založeniu disparity podielov na dlhu. Ak je dlh prikázaný len jednému manželovi (žalobkyni), nie je pri určení vyporiadacieho podielu potrebné, ani objektívne možné stanoviť povinnosť druhému manželovi zaplatiť manželovi, ktorému bol dlh prikázaný, polovicu výšky dosiaľ neuhradenej istiny, prípadne neuhradeného splatného príslušenstva, lebo tomu bránia rôzne nastavené úverové podmienky, umožňujúce fixáciu úroku alebo predčasnú splatnosť. Dlh splatný v budúcnosti sa prikáže na úhradu oboj manželom, prípadne tomu z bývalých manželov, ktorému sa prikáže samotný záväzok (istina).

3.3.2. Ak je dlh prikázaný žalobkyni, nebude mať žalovaný povinnosť plniť na taký záväzok, avšak iba s účinnosťou voči žalobkyni. Preto nie je dôvod, aby súd vyhovel žalobe, pokiaľ sa žalobkyňa domáha uloženia novej povinnosti žalovanému, na úhradu peňažnej sumy z titulu regresného nároku. Naďalej totiž platí, že aj v prípade, ak by od dlhu „oslobodený“ žalovaný spoločnému veriteľovi v budúcnosti plnil, vznikne aj jemu regresný nárok voči žalobkyni. Aj z toho dôvodu vyporiadanie prikázaním dlhu len jednému z manželov musí byť odôvodnené preukázaním mimoriadnych okolností.

4.1.1. Medzi stranami nebolo sporné, že zo zaniknutého BSM strán sporu patria do aktív hnuiteľné veci v hodnote aktuálnej v čase rozhodnutia: puškohľad zn. NIKO Stirling 3-9x50 v sume 75,- € plechová skriňa na zbrane v sume 200,- € a textilné puzdro na zbraň v sume 10,- €, spolu so zostatkami na účtoch vedených na meno B. B. vo výške 0,13 € a 0,08 €.

4.1.2. Do zaniknutého BSM medzi pasíva patrí pôžička Master Card World z VÚB, a.s. na základe žiadosti č. 001049341010715 zo dňa 01.07.2015 v zostatkovej hodnote -2.534,97 € a Flexihypotéka na refinancovanie, reg. č. 001/206873/15-002/000 zo dňa 16.04.2015 v zostatkovej výške -23.965,32 €.

4.1.3. Aktíva súd prisúdil v celosti žalovanému, pasíva boli prisúdené žalobkyni, ktorá je povinná peňažný záväzok naďalej splácať a žalovaný je povinný, v rámci vysporiadania BSM, žalobkyni refundovať sumu 9.963,75 €, čím okresný súd zohľadnil platby žalovaného po rozvode manželstva vo výške 3.379,- €.

4.2.1. Okresný súd posudzoval záväzok voči VÚB, a.s. z platobnej karty Master Card World na meno držiteľky A. B. na úverový limit 2.500,- € zo dňa 01.07.2015. Predmetný úver bol poskytnutý ako spotrebiteľský úver - revolvingová kreditná karta, v zmysle ktorej držiteľ karty je oprávnený čerpať úver maximálne do výšky úverového limitu. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Záväzok na predmetnej úverovej karte bol vyúčtovaný k 01.08.2017 -2.534,97 €, ktorá suma predstavuje pasívum oboch manželov ku dňu zániku ich BSM, lebo nebolo preukázané, že kreditnú kartu počas trvania manželstva využíval žalovaný výlučne na svoje potreby. Používanie karty a úhrady po rozvode manželstva nemôžu byť predmetom vysporiadania BSM.

4.2.2. Ďalej posudzoval záväzok z úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ reg. č. 001/206873/15-002/000 vo výške 25.000,- € zo dňa 16.04.2015, z ktorého bol čiastočne refinancovaný spotrebiteľský úver Flexipôžička“ zo dňa 26.11.2014 vo výške 17.153,37 €, odfinancované dňa 27.04.2015 a vo výške 7.846,63 € odfinancované toho istého dňa v prospech účtu žalobkyne. Ku dňu

zániku BSM, teda 24.07.2017, dlh predstavoval -23.965,32 €, z ktorých po rozvode manželstva žalovaný refundoval 3.379,- €.

4.3.1. Okresný súd ďalej posudzoval Úverovú zmluvu č. 0689338085 z 31.01.2014, ktorú v C. E., A. uzavrel ako dlžník žalovaný B. B. a ako spoludlžníčka matka žalobkyne G. D., pričom dlh bol zabezpečený nehnuteľnou vo vlastníctve H. D., otca žalobkyne. Žalovaný uznával, že úverová suma 19.600,- € bola prevedená na jeho účet, z ktorého uskutočnil výbery 04.02.2014 vo výške 10.000,- €, 13.02.2014 vo výške 8.000,- € a zvyšných 1.600,- € priebežne.

4.3.2. Napriek tomu, že zostatok úveru v C. E., A. ku dňu 24.07.2017 bol -15.996,06 €, žalovaný nepreukázal, či sa jedná o úver za účelom nadobudnutia alebo udržania vecí patriacich do BSM. Samotná výška úveru 20.000,- € je dostatočne vysokou na to, aby bolo preukázané vo vzťahu k BSM, ktoré veci, resp. na aké účely boli peňažné prostriedky použité. Výbery z úverového účtu vo výške 10.000,- €, 8.000,- € a vo zvyšku 1.600,- € uskutočnené žalovaným sú dostatočne vysoké na to, aby žalovaný vedel, za akým účelom tieto prostriedky boli použité, nákup akých vecí patriacich do BSM bol zaobstaraný, resp. čo bolo z týchto peňažných prostriedkov vyplatené. Žalovaný uvedenú skutočnosť nepreukázal, preto neunesol dôkazné bremeno ohľadom použitia peňažných prostriedkov a súd tento úver do celkovej masy BSM nezahrnul, s tým, že sa jedná o úver výlučne žalovaného, použitý na účel, ktorý nebol preukázaný. Úver zaplatil žalovaný po rozvode manželstva, predčasne dňa 02.09.2019. Nebolo preukázané, že by úver bol splácaný z prostriedkov BSM.

5. Zo zaniknutého BSM okresný súd prisúdil povinnosť splácať úvery na Master Card World a „Flexihypotéke na refinancovanie“ v celkovej výške -26.500,29 € žalobkyni, naproti tomu žalovanému boli prisúdené aktíva v celkovej výške 185,21 €. Žalovaný by sa mal na pasívach masy BSM rovnako ako aj žalobkyňa podieľať sumou 13.250,45 € ($26.500,29 \text{ €} / 2 = 13.250,45 \text{ €}$). Rovnako by sa žalobkyňa aj žalovaný podieľať na aktívach vo výške +185,21 €, z čoho vyplýva, že žalovaný na vyrovnanie dlhov je povinný žalobkyni zaplatiť sumu 13.250,45 € a zároveň polovicu hodnoty aktív ($185,21 \text{ €} / 2$) vo výške 92,60 €, z čoho vyplýva, že žalovaný na úplné vyrovnanie BSM by mal žalobkyni zaplatiť sumu 13.342,75 € po rozvode manželstva. Nakoľko žalovaný uhradil žalobkyni na Flexihypotéku sumu 3.379,- a zároveň vo vzťahu k plateniu kreditnej karty súd ustálil, že po rozvode manželstva každý uhrádzal na kreditnú kartu tak ako bola v jeho užívaní, potom po odpočítaní sumu 3.379,- € od celkovej povinnosti vyplatiť BSM vo výške 13.342,75 € povinnosť žalovaného predstavuje sumu 9.963,75 €.

6. Okresný súd žiadnej strane nepriznal náhradu trov konania podľa zásady úspechu, nakoľko v konaní nie je viazaný návrhom na vyporiadanie, ani jednej zo strán sporu a súd ani nevyporiadal BSM tak, ako tá ktorá zo strán navrhovala.

7.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 17. 04. 2023, v ktorom namietal skutkové zistenia a právne posúdenie.

7.2. Žalovaný namietal záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k finančným prostriedkom poskytnutým stranám sporu titulom úveru Poštovej banky, a.s. na základe úverovej zmluvy č. 0689338085. zo dňa 31. 01. 2014. Na pojednávaní konanom dňa 12.07. 2021 žalovaný uviedol, že finančné prostriedky poskytnuté v celkovej výške 19.600,-€ boli použité jednak čo do sumy 10.000,-€ na vrátenie peňažnej pôžičky rodičom žalobkyne, ktorú poskytli na rekonštrukciu bytu vo Filákovke, v ktorom strany sporu bývali a zvyšných 9.600,-€ bolo spotrebovaných na bežné výdavky súvisiace s vedením domácnosti. Žalovaný objasnil, že z peňazí poskytnutých titulom tohto úveru si chceli strany sporu pôvodne zakúpiť vo Filákovke rodinný dom, avšak táto kúpa sa nezrealizovala a zostali bývať v byte. Okolnosť vkladu sumy 8.545,53 € na účet rodičov žalobkyne konštatoval aj súd prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia svojho rozsudku. Predmetný úver splácal žalovaný, ktorý predložil výpis z úverového účtu, z ktorého zároveň vyplýval zostatok tohto úveru ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 15.996,06 € . Úver úplne splatil žalovaný a okresný súd mal zahrnúť aj nesplatenú časť tohto úveru ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do masy majetku a zohľadniť v prospech žalovaného sumu, ktorú na úhradou zaplatil miesto žalobkyne.

7.3. Ďalej žalovaný namietal proti výrokom, ktorými okresný súd prikázaním peňažných záväzkov žalobkyni uložil povinnosť žalovanému vyplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie jej podielu sumu 9.963,75 € v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Napadnuté výroky nie sú v súlade s predchádzajúcim zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že nie je dôvod, aby súd vyhovel žalobe, pokiaľ sa žalobkyňa domáha uloženia novej povinnosti žalovanému na úhradu peňažnej sumy z titulu regresného nároku, nakoľko platí, že aj v prípade, ak by od dlhu oslobodený žalovaný spoločnému veriteľovi v budúcnosti plnil, vznikne aj jemu regresný nárok voči žalobkyni (bod 18.1.

odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu). K vyporiadaniu spoločných dlhov nedošlo vo výške, v akej tieto existovali v dobe vydania rozhodnutia, ale vo výške ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čím je daný nesúlad napádaného rozsudku s právnym názorom odvolacieho súdu v bode 17.1. zrušujúceho uznesenia. Žalovanému bola napadnutým rozsudkom uložená povinnosť vyplatiť určitú sumu žalobkyni na úplné vyrovnanie jej podielu, avšak vyplatením tejto sumy by nezankla jeho prípadná povinnosť plniť aj spoločnému veriteľovi za predpokladu, ak by mu žalobkyňa z akéhokoľvek dôvodu prestala plniť. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.4. Žalobca v replike na vyjadrenie žalobkyne uviedol, že zahrnutie úveru z C. E. do masy BSM navrhol žalovaný ešte na pojednávaní konanom dňa 12. 07. 2021 a nie takmer na konci dokazovania. Podrobne pritom rozviedol, že išlo o úver, z ktorého si chceli strany sporu pôvodne zakúpiť vo Filakove rodinný dom, avšak táto kúpa sa nezrealizovala. V súvislosti s použitím finančných prostriedkov, poskytnutých z tohto úveru žalovaný poukázal na okolnosť vkladu sumy 8.545,53 € na účet rodičov žalobkyne. Žalovaný sa nesnaží vyhýbať žiadnej svojej povinnosti, avšak prípadná povinnosť vrátiť niečo žalobkyni ako plnenie, ktoré bude len v budúcnosti uskutočňovať miesto žalovaného, musí vyplývať z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti podotkol, že aj on sa stará o jedno maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva so žalobkyňou. Žalovaný podal vo veci odvolanie výlučne z dôvodu, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil právnym názorom odvolacieho súdu v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní žalovanej. Keď podala odvolanie proti prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie žalobkyňa, tak žalovaný nepovažoval takéto jej konanie za obštrukčné.

8.1. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Žalobkyňa odmieta, že úver z C. E. mal byť tiež predmetom vyporiadania BSM, keď dôkazy jednoznačne preukazujú, že tento úver nepatrí do BSM a žalovaný nepreukázal opak. Úver na ktorý sa žalovaný odvoláva, predložil súdu takmer na konci pojednávania. Pokiaľ ide o úver z C. E., žalovaný do dnešného dňa nepreukázal, že tento vzali účastníci konania spoločne ako manželia a bol použitý v rámci rodiny. Tiež nepreukázal za akým účelom si predmetný úver vzal. Navyše pri rozhodovaní ostal žalovaný čo do tohto úveru pasívny a nenavrhol, akým spôsobom chce tento vyporiadať. Žalobkyňa aj naďalej tvrdí, že o tomto úvere nemala vedomosť a ide o úver, na ktorý je zaviazaný žalovaný výlučne sám.

8.2. Za predpokladu prikázania dlhov obidvom bývalým manželom by nastala rovnaká situácia voči veriteľovi ako v prípade prikázania zvyšku dlhu jednému z nich, avšak s tou odlišnosťou, že žalovaný by tak ako doteraz svoju časť záväzku nehradil. Má za to, že spravodlivé riešenie je prikázať dlh jednému z manželov a druhého zaviazat' na zaplatenie svojej časti dlhu tomu manželovi, ktorý ich spoločný dlh dospláca, čo je v súlade s literou zákona ako aj súdnou praxou.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 písm. c) a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

10. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. Špecifikom konania bolo, že predmetom vyporiadania boli predovšetkým spoločné dlhy, patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žalobkyňa sa domáhala ich vyporiadania podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Okresný súd správne prihliadol, že podiely oboch bývalých manželov na spoločných záväzkoch majú byť rovnaké. Nedostatočne odôvodnil, prečo prikázal uhradiť spoločný dlh žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobkyni na vyrovnanie peňažnú sumu v určenej lehote, preto odvolací súd na pojednávaní zopakoval dokazovanie a vypočul žalovaného a právnych zástupcov oboch strán sporu.

12. Na pojednávaní na odvolacom súde dňa 16. 05. 2024 žalovaný uviedol, že byt na C. I. F. D., v ktorom bývali celý čas trvania manželstva a v ktorom doteraz býva žalobkyňa, kupovali na meno jej rodičov s tým, že následne tie úvery, ktoré súd konštatoval ako vysporiadanie dlhu počas trvania manželstva, tak tieto boli všetky a boli použité na usporiadanie alebo vedenie domácnosti, alebo na zariadenie tohto

bytu. Žalovaný počas trvania manželstva pracoval ako vodič kamiónu v medzinárodnej kamiónovej doprave. Pokiaľ ide o úhrady peňažných záväzkov po rozvode manželstva, tak žalobkyňa mu dala podpísať čestné prehlásenie, z ktorého vyplýva, že tieto úhrady realizoval, zobral si aj kartu MasterCard, ktorú uhradil, aj platil splátky úveru na hypotéku a takisto splátky v C. E.. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa počas trvania manželstva bola na materskej, ale inak nebola nikdy zamestnaná. Hypotekárny úver prestal splácať vzhľadom na správanie žalobkyne, ktorá jednak rozdelila deti a mala na žalovaného stále finančné požiadavky, hoci on platil výživné na deti 300,-€ mesačne. Úver v C. E. zobral na svoje meno a aj vybral tie jednotlivé čiastky, pričom čiastka 10.000,- € bola poskytnutá na splatenie úveru svokrovcov a 8.000,- € použili na vedenie domácnosti.

13. Právna zástupkyňa žalobkyne predložila výpis z F. E., podľa ktorého aktuálne bol hypotekárny úver neuhradený vo výške 20.013,65€. Žalobkyňa od rozvodu manželstva uhradila na tento úver sumu 6.164,66 € a uznala, že čiastku dlhu na tento úver v sume 3.379,- € uhradil žalovaný. Pokiaľ ide o vysporiadanie tohto záväzku, tak žalobkyňa uvažovala aj takým spôsobom, že by sa tento záväzok rozdelil medzi obidve strany sporu, ale vzhľadom na to, že žalovaný prestal poskytovať úhrady na splátky úveru, hrozilo by, že by banka zosplatnila úver a že by vznikli finančné výdavky. Žalobkyňa bola počas trvania manželstva v domácnosti, najmladšia dcéra sa narodila s ťažkým zdravotným postihnutím a je v jej opatere. Pokiaľ ide o splácanie úveru, tak v súčasnosti jej so splátkami úveru, potom ako prestal splácať žalovaný, pomáha terajší partner. Úver v C. E. žalobkyňa nepovažuje za pasívum v rámci usporiadania dlhov BSM, na čo prihladol aj okresný súd. Navyše pokiaľ aj žalovaný tvrdil, že by išlo o čiastočnú úhradu a zaplatenie predošlého úveru, ktorý si zobrali rodičia žalovanej na byt, v ktorom bývali strany sporu, tak aj v tomto prípade by sa to nedalo započítať priamo do pasív BSM.

14. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdení o tom, že úver z C. E. patrí do pasív BSM. Preukázal, že uvedenú úverovú zmluvu uzavrel počas trvania manželstva a došlo k výberom z účtu, ale následné úhrady bezprostredne nenadväzujú a nepreukazujú účel použitia peňažných prostriedkov. Žalovaný tvrdil, že časť peňažných prostriedkov poskytol rodičom žalobkyne v súvislosti so splatením úveru za byt na C. I. F. D., v ktorom strany sporu počas manželstva bývali, pretože tento byt patril rodičom žalobkyne, ale okrem výpisov z účtov a úverovej zmluvy nepredložil ďalšie dôkazy, potvrdzujúce jeho tvrdenia. Žalovaný nevysvetlil, ako so žalobkyňou počas manželstva naložili s peniazmi z úveru od C. E. potom, čo nezrealizovali kúpu nehnuteľností. Tiež tvrdené okolnosti vkladu peňažných prostriedkov na účet rodičov žalobkyne odôvodnil nedostatočne, bez pripojenia ďalších dôkazov, ktoré by spochybnili skutkové závery okresného súdu. Na súde prvej inštancie boli vypočítané žalobkyňou aj jej otec, ktorí tvrdenia žalovaného popreli. Žalobkyňa uvádzala, že v byte sa nachádzalo bytové zariadenie zakúpené z úveru jej rodičov a nepatrí do BSM. Žalovaný síce preukázal, že príjem do domácnosti počas trvania manželstva zabezpečoval výlučne on, pretože žalobkyňa nepracovala, ale netvrdil a nenavrhol vysporiadať žiadny reálne existujúci majetok, teda aktíva patriace do BSM. Preto sa uplatní záver, že jeho príjmy boli spotrebované počas trvania manželstva za účelom starostlivosti o rodinu a vedenie spoločnej domácnosti.

15.1. Ani pokiaľ ide o vyporiadanie spoločných záväzkov odvolací súd nemá dôvod nič meniť na závere okresného súdu, že podiely oboch bývalých manželov na spoločných záväzkoch sú rovnaké.

15.2. Žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté výroky nie sú v súlade s predchádzajúcim zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, aby k vyporiadaniu spoločných dlhov došlo vo výške, v akej existovali v dobe vydania rozhodnutia, a nie vo výške ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ďalej, že žalovanému bola uložená nová povinnosť na úhradu peňažnej sumy z titulu regresného nároku, pretože aj v prípade, ak by od dlhu oslobodený žalovaný ich spoločnému veriteľovi v budúcnosti plnil (pretože voči veriteľovi ako tretej osobe ide o spoločný záväzok bývalých manželov), vznikne aj jemu regresný nárok voči žalobkyňi.

15.3. Odvolací súd právne úvahy interpretované žalovaným, vyslovil v rozhodnutí, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá, t. j. kedy nebol riadne zistený skutkový stav. Odvolací súd už v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že vyporiadanie prikázaním dlhu len jednému z manželov musí byť odôvodnené preukázaním mimoriadnych okolností a že dlh prikázaný žalobkyňi je účinný len medzi stranami sporu a teda, že výrok súdu neoslobodzuje žalovaného od povinnosti voči ich spoločnému veriteľovi (banke).

15.4. Odvolací súd mal preukázané mimoriadne okolnosti, na základe ktorých bol dôvod pre prikázanie zostatku dlhu ku dňu zániku BSM žalobkyňi, s čím je spojená povinnosť žalovaného na úhradu určenej pomernej časti peňažnej sumy, ktorá zodpovedá parite podielov na zistených spoločných dlhoch. Mimoriadne okolnosti spočívajú v tom, že predmetom konania je prakticky iba vyporiadanie dlhov, ktoré aj počas trvania BSM uhradil žalovaný zo svojho príjmu, vzhľadom na osobné postavenie žalobkyne, ktorá sa starala o tri maloleté deti a naďalej sa stará o zdravotne znevýhodnenú dcéru, pochádzajúcu

z manželstva strán sporu. Odvolací súd aj po výsluchu žalovaného mal preukázané, že existujú ďalšie mimoriadne dôvody na strane žalobkyne. Dôvody spočívajú v tom, že dlh voči banke splácala výlučne žalobkyňa, ktorá nemá možnosť zabezpečenia príjmov tak ako žalovaný, vzhľadom na starostlivosť o zdravotne postihnutú dcéru. Odvolací súd prihliadol na správanie žalovaného, ktorý po rozvode manželstva podpísal čestné prehlásenie zo dňa 26. 07. 2017 (č. l. 7, 152), na základe ktorého vykonával úhrady spoločných dlhov a potom, čo žalovaný prestal poskytovať úhrady na splátky úveru, hrozili ďalšie výdavky, spojené s prípadným zosplatnením úveru.

15.5. Pokiaľ by mal žalovaný v budúcnosti, aj napriek rozsudku o vyporiadaní spoločného dlhu medzi bývalými manželmi, prípadne plniť aj banke, hoci bol so žalobkyňou ako spolu dlžníčkou týmto rozsudkom vysporiadaný, zostáva mu voči žalobkyňi nárok, aby za neho plnila veriteľovi a teda, aby ho od záväzku voči banke oslobodila, resp. zostáva mu regresný nárok aj nárok na náhradu škody.

16. Okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, žalovaný v odvolaní skutkové zistenia a právne posúdenie nespochybnil, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa a žalovaný je povinný v zmysle § 255 ods. 1 CSP zaplatiť trovy odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).